

tutioner samarbejder om opgaven bl.a. for at undgå overlapninger i kontrolarbejdet.

Samarbejdet om dopingkontrollen blev formaliseret i 1988, hvor Danmarks Idræts-Forbund nedlagde sit hidtidige dopingudvalg. Samtidig oprettede de to organisationer et fælles samarbejdsorgan, nemlig Danmarks Idræts-Forbunds Dopingkontroludvalg, som har til opgave at gennemføre dopingkontrol i henhold til det af Dansk Idræts-Forbund vedtagne dopingkontrolregulativ.

Udvalget skal endvidere holde sig løbende orienteret om udviklingen inden for dopingområdet og kan stille forslag til forretningsudvalget om eventuelle justeringer af Dansk Idræts-Forbunds politik på området.

Dopingkontrollen gennemføres efter Danmarks Idræts-Forbunds dopingregulativ og idrætsforbundets sanktioner består i karantæne/udelukkelse fra konkurrenceidræt i mindst 2 år, i gentagelsestilfælde på livstid. Over for dem, der tilskynder eller medvirker til doping, er sanktionen udelukkelse fra al idræt, herunder fra lønnede og ulønnede hverv, i mindst 5 år eller for bestandigt. TEAM DANMARKS sanktioner er primært fratagelse af støtte.

Reglerne om dopingkontrol og sanktioner er fastsat i Danmarks Idræts-Forbunds dopingkontrolregulativ, således som dette senest er vedtaget den 4. maj 1988.

Kontrollen omfatter en lang række lægemidler i henhold til den internationalt vedtagne liste over forbudte dopingstoffer, som er udstedt af den Internationale Olympiske Komité (IOC).

Kontrollen kan finde sted både ved idrætsstævner og konkurrencer og under træning. Alle forbundsmedlemmer er pligtige at underkaste sig kontrollen, og pligten gælder efter gensidig aftale mellem de nordiske rigsidrætsforbund også ved arrangementer i de nordiske lande. De nordiske rigsidrætsforbunds fællesbestemmelse om dopingkontrol blev vedtaget i 1987.

4. Internationale forhold

På internationalt plan foregår der en del aktiviteter for at forhindre doping. I Europarådets regie blev der den 16. november 1989 vedtaget en europæisk antidoping-konvention, som er ratificeret af 18 lande, bl.a. Danmark, og underskrevet af andre 12 lande.

I henhold til konventionen forpligter medlemslandene sig til at gå effektivt ind i dopingbekæmpelse. Medlemslandene er bl.a. forpligtede til at begrænse tilgængeligheden af dopingstoffer, gøre støtte afhængig af en effektiv dopingbekæmpelse, støtte in-

formationsarbejde aktivt samt oprette eller støtte oprettelsen af et dopingkontrollaboratorium.

Konventionen omfatter som bilag den ovenfor under punkt 3 omtalte antidopinglist, udstedt af IOC.

Efter Danmarks tiltræden af konventionen etableredes et dopingkontrollaboratorium på Rigshospitalet. Dette var et resultat af et samarbejde mellem på den ene side TEAM DANMARK og Danmarks Idræts-Forbund, som betalte laboratoriets udstyr til 3 mill. kr., og på den anden side hospitalet, som har afholdt omkostningerne ved en omfattende ombygning af de lokaler, hvor laboratoriet skal arbejde. Dopingkontrollaboratoriet ledes af en styringsgruppe bestående af to medlemmer fra idrætten, en repræsentant fra Rigshospitalets direktion og to overlæger fra Rigshospitalet. TEAM DANMARK's driftsudgifter er aftalemæssigt fastlagt til 438.000 kr. Kontroludvalget har i 1992 udtaget 760 dopingprøver hos danske idrætsfolk.

Europarådets særlige gruppe for dopingkontrol (The Monitoring Group) har stillet forslag om en rekommandation om fastsættelse af strengere kontrolregler for at forhindre, at sportsudøvere kan få fat på anaboliske steroider. I forslaget anbefales det, at der indføres forbud mod illegal produktion, import, eksport, distribution, udlevering og besiddelse af anaboliske steroider.

Også på EF-plan har dopingspørgsmålet i relation til sportsverdenen været genstand for overvejelser. På et uformelt møde mellem sundhedsministrene i juli 1990 drøftedes dopingspørgsmålene, og på et møde den 3. december 1990 i Rådet og sundhedsministrene forsamlet i Rådet vedtoges en resolution om fællesskabsaktioner, bl.a. om udarbejdelse af en europæisk kodeks for antidoping-adfærd. En sådan kodeks blev vedtaget i januar 1992.

På samlings i Rådet og af sundhedsministrene forsamlet i Rådet den 4. juni 1991 blev der yderligere udarbejdet en erklæring, hvori sundhedsministrene udtrykker deres bekymring om doping i sporten og tilskynder arrangørerne af de olympiske lege i 1992 i henholdsvis Albertville og Barcelona til at fortsætte bestræbelserne for at sikre, at afviklingen af legene foregår uden anvendelse af doping.

5. Lovforslagets indhold og gyldighedsområde

Udgangspunktet for overvejelserne om en regulering af området har været, at det fortsat skal være idrætsorganisationerne selv, der står for bekæmpelsen af doping i sportsverdenen, hvilket disse organisationer er indforstået med.

I de senere år har det imidlertid vist sig, at doping fra at være knyttet til eliteidrætten nu også eksisterer inden for fysiske aktiviteter, der finder sted i miljøer,